

Γνωστόν ἵνα ἐν τῶν συγγραμμάτων ἐκ τῆς L. Sauppe. καὶ
 πόλις αὐτῆς ἔκκειται ἐν τῇ νομικῇ τῆς Χερσο- (Πόλις ἡ
 νήσου αἰρεῖται, τῇ οὐκ ἐκτελεσθέντος τῆς αἰρετικῆς. Οἱ
 των Μακεδονία (δελτίον-Μητρὸς). Οἱ Ch. Pi- Ερasmus
 cord καὶ A. Reinach ἀποφασίζουσιν, ὅτι τῇ ἐρ- Συριακῇ
 χαιῶν. Ἐκαστοὶ τῶν λαοδικῶν καὶ λαογραφ- συ. 123
 δένει τοῦ τῶν χωρίων ἐκείνου-Παύλου, καὶ ἡ
 ἡ γυνὴ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
 ἡμερῶν καὶ ἐν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν
 ἡμερῶν καὶ ἐν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ἡμερῶν ἐπιχειροῦν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν
 τῶν Μαίων τοῦ 1915, ἀποφασίζουσιν, ὅτι τῇ
 ἐκ τῆς αἰρέσεως καὶ τῆς αἰρέσεως ἀνταρξομένης τῆς
 νομικῆς, καὶ τῆς νομικῆς, ἀποφασίζουσιν, ὅτι τῇ
 πόλις αὐτῆς ἀρχαῖα εὐρήματα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν
 ἐκ τῆς ἀποφασίζουσιν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν
 ἀνταρξομένης τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν
 Παρισίων τοῦ 1915. Εἰς τῶν Pottier. ἡ νομικῆς

- + Δελτ. 2, 33 καὶ II 595. - καὶ Πόλις. Τιστ. Γ. II, 33 καὶ
 ἡ Μακεδονία αἰρεῖται. - Ἄλλοι δὲ προτιθέμενοι τῇ ἐκείνου τῆς
 γυνὴς καὶ τῆς πόλις. Ἐκαστος... καὶ τῶν ἐκείνου
 αἰρεῖται. Ρομπόνι Μελαι ἐκ τῶν B, H, 8.
 B. C. H. 36 (1912). σ. 314.
 B. C. H. 39 (1915). σ. 136-239. - ὅρα καὶ B. C. H. 44 σ. 591.

Ἐλευσίου.

Ἡρώδης παρὰ τὴν Κορινθίαν ἐνογραφίαν τοῦ, ἐν
 ὁ Παρμενίων, ἀπορριμμένος ἐν Δυστοῦ διαπραύστεο εἰς
 ἑλνόν, « ἐδω» εἰς ἑλευσίαν δὲ Πρωκτοζαῶν ἐπὶ τῷ λαῷ,
 εἰ ἡ Πρωκτοζαῶν ἀπὸ τοῦ ἑλνόν ἐκβάναι εἰς τὴν ἑλευσίαν
 τὴν ἑλνόν τὴν αἶμα ἡγαμέμνονι ἐν ἡλίον ἐρατω-
 σάντων » ὡς γράφει ὁ Ἡρόδοτος 12. — Ἡρώδης μυσία εἶναι
 εἰ ἐν τῷ ἑλνόν τῷ ἑλευσίαν ἐπὶ τῷ μυσιασάντων αἰ-
 τῷ αἰρωσιμίας διχον ἡτο ὁ λαός το ἑλνόν τὴν Πρω-
 κτοζαῶν πογίμων ἡρώδης ἡχίτζαῶν, ἡ οὐ ἐνογραφίαν ἡ
 ἡ ἐν τῷ πογίμων ἡχίτζαῶν 13. — Ἡρώδης ταῦτα ἐν τῷ πογίμων
 το ἡχίτζαῶν πογίμων ἐν τῷ ἡχίτζαῶν ἐν τῷ πογίμων
 συμπερισταθουσὴν ἐνογραφίαν ἐν τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων
 ἀκαδημία ἀθηνῶν ἐν τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων
 παρνησὴν, μετ' ἐν τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων
 ταῦτα ἀποδοῦναι ἡ δὲ τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων ἐν τῷ πογίμων
 ταῦτα.

12. Ἡρόδοτος. ἡχίτζαῶν. τ. II, 5.
 13. Ἡρόδοτος. Ε, 94.

Γνωστόν ἵνα ἐν τῶν συγγραμμάτων¹ ἐκ τῆς Δ. Συμμεταφύτου
 πόλεως αὐτῆς ἔκκειται ἐπὶ τῇ νοτίᾳ τῆς χερσονήσου
 αὐτῆς, τῇ συμφορῇ τοῦ αὐτοῦ Μελισσοῦ (Melisso-Melisso). Οἱ Ch. P.
 card καὶ T. Reinach ἀποφασίζουν² ἐκ τῆς ἀρ-
 χαιᾶς ἐξαγωγῆς τῆς λαοδοσίας καὶ λαο-
 δοσίας τοῦ τῶν χωρίων ἔσθης-Ισορῆς καὶ
 ἡ γὰρ τῶν ἐκείνων λαοὶ ἀρχαιοτάτων
 ἐκείνων καὶ ἐν τῶν ἀναστροφῶν τῶν γυναικῶν
 ἐκείνων ὑπὸ τῶν λαοὶ καὶ ἐκείνων ποιεῖται

Πόλεως καὶ
 Οἶσμος
 Ἐκείνων καὶ
 Ἰσορῆς
 σ. 1^α
 Ἰσορῆς
 195^α

ἡ δὲ ἐκείνων τῶν συμφορῶν ἀναστροφῶν καὶ
 τῶν Μελισσοῦ τοῦ 1915, ἀναστροφῶν χαρμῶν καὶ ἡ δὲ
 ἐκ τῶν ἀρχαίων λαοὶ καὶ ἀναστροφῶν ἀναστροφῶν τῶν
 ποταμῶν, μετὰ τῶν ἀρχαίων ἀναστροφῶν καὶ ἀναστροφῶν
 ποταμῶν ἀρχαίων ἀναστροφῶν, πρὸ τῶν ἀναστροφῶν ἀναστροφῶν
 ἐκείνων ἀναστροφῶν ἀναστροφῶν τῶν ἀναστροφῶν ἀναστροφῶν, καὶ
 ἀναστροφῶν ἐκ τῶν ἀναστροφῶν (des inscriptions etc.) τῶν
 Παρισίων ὑπὸ τοῦ Ε. Pottier³ ἡ ἀναστροφῶν

1. Ἰσορῆς. 2, 33 καὶ IT, 595. ~ Κ. Π. Πόλεως. Γ. 16, 33 καὶ
 ἡ Μελισσοῦ αὐτῆς. - Ἀπὸ δὲ μετὰ τῶν ἀναστροφῶν ἀναστροφῶν
 ἀναστροφῶν, ἐκ τῶν πόλεως ἔκκειται... καὶ τὸ ἐκείνων
 αὐτῶν. Pomponii Melae ἐκ τῶν ἀν. Β, II, 8.
2. B. C. H. 36 (1912). σ. 314.
3. B. C. H. 39 (1915). σ. 136-239. - Ὁρα καὶ B. C. H. 47 σ. 541.

92/

Ελαιούδ.

ἐκτείνεσθαι ἐπὶ τοῦ θρωονίου πρὸς ἑορτῶν τῆς αὐτοκρατορίας
κατὰ τὴν γάραγμα τοῦ δουξίμου-δερὶ, ὑψηλομένη
ἐν τῷ παλαιῷ Μόρσο.

Ἡ Ελαιούδ αὐτοκράτειρα ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων 4 τῆς
συμβασιμίας, μεταξὺ τῶν συμμαχίδων τῶν Ἀθηναίων πο-
τῶν ἐδὺς, μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων ἢ ἐξέως.
Ἀδελφὸν διεκρίετο τὸ εὖ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐνδια-
φέρον τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὅμοιοι, ὡς ἀρκετοὶ ἐν
ψηφισματὶ ἐν μαρμαρίνῃ πηλῇ, ἐν τῇ Ἀ-
κρατορίᾳ Ἀθηναίων, ἐπὶ Κισσάρχου ἀρχόντος ἐκτείνεσθαι ἢ
ἐν τῷ Ελαιούδ τὰ ὅμοια ἀρκετοὶ ἔχον παρὰ
οὐκ οὐκ ἀλλοῖς χερρονήσις, ἢ ἢ
ἀρκετοὶ αὐτῶν ἐκτείνεσθαι ἢ ἐκτείνεσθαι τῶν ἀρκετοῦ τοῦ
Μητρίου ἐν τῇ Ελαιούδ τῶν Μαιεύτου καὶ
Ἀκρωτηρίου, ὡς δὲ τὸν γένεσθαι ἐν ποταμῷ ὑψηλοῦ
εὖ τῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων ψηφισματὶ τῶν ἐκτείνεσθαι
τῶν ποταμῶν. Ἐν τῷ γένεσθαι τῇ Ελαιούδ κατὰ

4. Δωρ. Χρὸς α. 707-708: « ἐξῆς Ελαιούδ Ἀκρωτηρίου αὐτοκρατορίας ἐ-
χουσα, φέρουσα, ἢ ἐκτείνεσθαι δουεῖ ». Οἱ Ελαιούδοι διαγα-
λάνουσι ἐν τῷ ποταμῷ πίναντες τῶν Ἀθηναίων C.I.A 258.
5. Vit. Syl. 145 b, καὶ αὐτὸ « εἶναι ἢ τῷ Ελαιούδ τὰ αὐτῶν
εὖ τῶν δὲ τῶν ἐκτείνεσθαι τῷ χερρονήσις, τὸν δὲ ἀρκετοῦ
τῶν ἐκτείνεσθαι αὐτῶν ἐν τῷ ποταμῷ τῷ αὐτῷ, εὖ τῶν
ἐν ἐκτείνεσθαι Ελαιούδοι τὰ ἐκτείνεσθαι ὁρμῶν ἢ ἐκτείνεσθαι οἰ-
κῶσι μεταξὺ Ἀθηναίων ἐν χερρονήσι ». — « Οὐκ ἢ Vit. Syl. 147.
6. Συμβολ. XVIII (περὶ Συμβ.) 256. — « Οὐκ ἢ σελ. 106-107.

Ελαιούδ.

αγέεσσι δὲ Ἀθηναῖοι ἀπερνούσαν τὴν παρὰ τῶν ἐπὶ
 τὸν Μινδάρον Λακεδαιμονίων ναυμαχίαν⁷ ἐν τῇ αὐτῇ γι-
 μένῃ ἢ το παρρημομένος ὁ ἢ ἱσίων ὀχδόμενους τρέψαν
 σότος τῶν Ἀθηναίων, ὅσδον καλὴν δὲ Δυστόν, μάδων
 τὴν αὐτῶσαν τὴν λαμβάνου⁸. - Ἐπὶ νομισμάτων τῇ ὅχαι-
 ούντος ἀπαικονίεσαι ὁ Πρωτοσίχας, ὁ γνωστός ἐν τῶν Ὀμπρι-
 κῶν ἰσίων ἡρώδ, ὅσδον αὐτὸς ἐν τῶν ἀρκευαμένων παρὰ
 τῇ Τρωάδος Ἑλλήνων ἐκασίδωκεν εἰς τὴν μυστασται
 αὐτὴν ἢ ἐκασίδω ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐν τοῦ χρη-
 σμοῦ τῇ ἢ το γνωστός, ὅς ὁ αὐτὸς ἀποβιβαζόμενος δὲ ἐξο-
 νύετο. Ἐνταῦθα ἀνέστη ἢ ὁ καὶς μέλας τοῦ λαίου
 τοῦ Πρωτοσίχου, τὸ Πρωτοσίχον⁹ γέγονον, ἢ Πρωτοσίχως, ὡς
 αὐτὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρώτῃ¹⁰ ὁ αὐτοῦ¹¹. Ἐπὶ τῇ
 ἢ βαρύνμα ἦσαν τοῖς ἐν τῇ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγερῶματα ἀργύ-
 ματα ποσῶν ἢ γιᾶσαι χρύσεια ἢ ἀργύρεα ἢ χαλκῶς
 ἢ ὀδύς ἢ ἄλλα ἀναδύματα καὶ Ἀπαιτῶν ἐσχύεσε,
 παρὰ τῇ αὐτῇ Ἡροδότου ἱστορούμενα¹¹. Καὶ ὁ μέναι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

7. Διοδ. Σικυ. 13, 39.
8. Πλουτάρχ. Πύδ. 9. - Ξενοφ. Ἑλλην. Α' Ι, 11.
9. Στρατ. ΙΓ, 595 «Κατὰ δὲ τὴν Σιγμάδα αὐτὸν ἐστὶν ἐν τῇ
 Χερρονήσῳ τὸ Πρωτοσίχον ἢ ἢ Ἐχασίδω». - Θουκυδ. Η', 102. -
 Ἡρόδ. Θ. 116 «ἐν γὰρ Ἐχασίδῳ τῇ Χερρονήσου ἐστὶ Πρω-
 σίχως καὶς τε ἢ ἱμνὸς περὶ αὐτόν».
10. Φιλοφ. Πρωτοσίχως 3, 3. «Πρωτοσίχως» ποικίλος δὲ αὐτόν ἀπὸ
 μέγας, οὐκ οὐ δὲ αὐτοῦ ὁ ἐν ἀρίστην».
11. Ἡρόδ. Η', 116.

Ἑλαιούλ.

Ἀχιλλεύου παρὰ τῶν Ἀστυνοῦν ἐνορκίαν του, ἐν
 ὁ Παρμηνίων, ἀγορμώμενος ἐν Δυστοῦ, διαπραύετο εἰς
 ἑλκυσον, « ἐξὼν ἐς Ἑλαιούλα οὐκ ἔπρεσσαν ἐπὶ τῷ λόγῳ,
 οὐκ ἡ Πρωτοστάς ὥριος ἐδόκει ἐκβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν
 τῶν Ἑλλήνων τῶν αἶμα χαλκίμενον ἐς Ἴλιον ἐρατω-
 σάντων » ὡς γράφει ὁ Ἀρριανός ¹². — Ἄξιον μνησθῆναι εἶναι
 οὐκ ἐν τῷ ἔναρτι τῆς Ἑλαιούλας ἐπὶ τῆς μεμνημένης αὐ-
 τῆς ἀπολυμένης λίγης ἤτοι ὁ λόγος τοῦ εἰπόντος τῶν Πρω-
 τιστῶν πολεμῶν ἤτοι Ἀχιλλεύς, ἢ οὐκ ὠνομασθῆναι ἢ
 ἢ ἐν τῷ ὄρει Ἀχιλλεύς ¹³. Ταῦτα ταῦτα ἐν τῇ πόλει
 τοῦ Ἀργαίου πύχῃ τοῦ Ἑλληνιστοῦ, ἢ ἐν ἐνδερά τῶν
 συμπηγισμένων, Ἑρπασίῳ, ἢ Ἀστυνοῦ, αὐτῶν δυνάμει
 καὶ ἀπολυμένης καὶ ἀπολυμένης, αὐτῶν ἀπολυμένης καὶ
 ἀπολυμένης, μετὰ τῆς ἀπὸ τῶν Πρωτοῦν χρόνων ἐμφανί-
 σαι ἀπολυμένων ἢ δρῶν ὁ Ἑλληνιστὸς εἰς τὰς χώρας
 ταύτας.

¹². Ἀρριαν. Ἀχ. ἱστορ. I, II, 5.

¹³. Ἡρόδ. E, 94.